

नवान्नं, ज्ञी, (नवं नूतनं अन्नम् ।) नूतनान्नम् ।
तन्निमित्तआहम् । यथा,—

वराह उवाच ।

“अकृत्वा यो नवान्नानि मम कर्मपरायणः ।
सुङ्गन्ति ये नवान्नानि परैः शक्नानि केन ह ॥
नाहं लोभेन चेच्छामि पुनर्भोगेन सुन्दरि ।
अवश्यमेव कर्मस्य मम कर्मपरायणैः ॥
ततो भागवतो भूत्वा नवान्नं यो न कारयेत् ।
पितरस्तस्य नान्ननि वर्षाणि दश पञ्च च ॥
अदत्त्वा यस्तु भुङ्गीत नवान्नानि कथञ्चन ।
न तस्य धर्मो विद्येत एवमेतन्न संशयः ॥
अन्वयं ते प्रवक्ष्यामि येन तन्न प्रसूयते ।
प्रायश्चित्तं महाभागे ! मम भक्तसुखावहम् ॥
उपवासं चिरान्तस्तु तत एकैन वा पुनः ।
आकाशप्रयत्नं कृत्वा चतुर्थेऽहनि युष्यति ॥
एवं तन्न विधिं कृत्वा उदिते च दिवाकरे ।
पञ्चमयं ततः पीत्वा शीघ्रं सुष्येत किस्त्रिधात् ॥
य एतेन विधानेन प्रायश्चित्तं समाचरेत् ।
संश्रंसङ्गान् वरिष्ठान्य मम लोकाय गच्छति ॥”

इति नवान्नभोजनप्रारम्भप्रायश्चित्तम् । इति
वराहपुराणम् ॥३॥ तस्य निषिद्धदिनं यथा,—

“सूर्यं चैव विशाखगे स्मरतिथौ पापे जिज्ज्वा-
न्विते

नन्दामन्दमहोजकाद्यदिवसे पौषे मधौ
कार्तिके ।

भेदूयाहिप्रिवेषु विष्णुशयने क्रूर्ये शशिन्यष्टमे
आहं भोजनकं नवान्नविहितं पुस्त्यायनाश्र-
प्रदम् ॥”

सूर्यं चैव विशाखगे मार्गशीर्षस्य विंशति-
दश्याधिकप्रथमदिनत्रयापस्थिते सूर्ये । स्मर-
तिथौ त्रयोदश्याम् । पापे पञ्चमतारात्रये ।
उषः पूर्वोत्तरायणभरण्यः । अहिरक्षेधा ।
शिव आर्द्रा ।

“ज्येष्ठाशेषार्द्राङ्गे सूर्ये ऋग्नेत्राग्निशास्त्रके ।
नवान्नभोजनं आहं जन्मचन्द्रे तिथौ न च ॥
अश्वेवाकृतिकाव्येष्टाम्बलाजपदकेषु च ।
भृगुभौमदिने रिक्तविथौ नाद्यासवौदनम् ॥”

तस्य विधयेथा,—
“प्राञ्चीयाहृदिसंयुक्तं नवं विप्राभिमन्त्रितम् ॥
दौपिकायाम् ।

“भेदूयाहिप्रियाव्येष्टु निभौमशनिवाचरे ।
अन्नप्राशनवत् क्रूर्यान्नवः प्रपन्नभक्षकम् ॥”

अधिकम् ।
“दृष्ट्वा खातिपुनर्वर्षे ऋग्शिःपुष्पाहुराधा
तथा
मृत्वायां अवधे च रेवतिधने पित्रामधे वारुणे ।
आश्वे शक्रविशाखयोश्च सुरगे सौम्येन्द्रपीवाहके
चन्द्रे शोभनतारके च सुभदं आहं नवान्नैः
कृतम् ॥”

भोजनारणः ।
“नन्ना विष्णुदृष्टवती शश्वदरो मार्सकपौष्णा-
दितौ

मैत्रे चैव विशाखायुधनभे मृत्वाश्विबहौ
तथा ।

शक्रे वारुणे ऋक्षके शुभदिने आहं नवं शस्यते
नन्दाभागवभूमिजेषु न भवेच्छाहं नवान्नो-
न्नवम् ॥”

इति ज्योतिष्शास्त्रम् ॥
आश्विनाधिकारे ।

“शुक्रपक्षे नवं धान्यं ज्ञात्वा पक्वं सुशोभनम् ।
गच्छेत् श्वेत्री विधानेन गीतवाद्यपुरःसरः ॥”

इत्यादिना ऋक्षपुराणेन आहविधानात् ।
अपि च ।

“शूरदसन्तयोः केचिन्नवग्रहं प्रपद्यते ।
धान्यपाकवशादस्ये ज्ञामाको वनिनः स्मृतः ॥”

इति मलमासतत्त्वम् ॥
नवान्नं, ज्ञी, (नवं नूतनमन्नं वक्ष्यम् ।) नूतन-
वक्ष्यम् । इत्यमरः । २ । ६ । ११२२ । (यथा,
समयप्रदीपे ।

“श्रीर्षं रवौ सततममुभिरार्द्रमिन्दौ
भौमे शुचं बुधदिने च भवेद्वनाय ।
ज्ञानाय मन्त्रिणि भृगौ प्रियवक्त्रभावा
मन्त्रे मराय च नवान्नधारणं स्यात् ॥”)

नवान्नं, [स] पुं, (नव अर्चो वि यञ् ।)
मङ्गलग्रहः । इति त्रिकाण्डशेषः । (ज्ञी,
नवं नूतनं अर्चः ।) नवशिखा । (नव अर्चो वि
इति विग्रहेण तु नवसंख्यककिरणार्थं बहु-
वचनम् ।)

नवाहः, पुं, (नवं अहः । समासे षट् ।) नव-
दिनम् । प्रतिपत्तिथिः । इति विश्वः ।

नदिका, स्त्री, (नवोऽख्यस्या इति । नव + ठन् +
टाप् । नदिं नवं कायति इति वा ।) नदप्रव-
युक्ता । इति कौत्सप्रकरणे दुर्गादासः ।

नवीनं, त्रि, (नवमेव । नव + “नवस्य आदेशो-
न्नपूतनपुष्पाश्च प्रकृष्या वक्ष्याः ॥” ५ । १० । २५ ।
इत्यस्य वार्तिकोन्मा ऋः आदेशश्च ।) नूतनम् ।
इत्यमरः । १ । २ । ७७ । (यथाह गदाधरः ।
“गदाधरविनिर्मिता विविधद्रुगतकांटीवो
नवीनपदवीसुदं विलशुयां सतां धीमन्नाम् ॥”)

नवोद्गा, स्त्री, (नवा नूतना ऊद्गा) नवविवाहिता ।
तत्पण्यायः । वधूः २ जननी ३ । इति जटाधरः ॥
नववरिका ४ दिक्करी ५ नवयौवना ६ । इति
हारावली । २५४ । सुम्भानाधिकारिणः । तस्या
कक्ष्यं यथा । “अन्नाभयपराधीनरतिर्नवोद्गा ॥”
तस्या उदाहरणं यथा, रसमङ्गल्यम् ।

“नकाञ्जीता पार्थं सुखमहसुखं नैव जुहते
धुनानाम्हाङ्गानं क्षिपति वदनं पुम्नविधौ ।
हृदि न्यक्तं हृत्क्षिपति ममनारोपितमवा
नवोद्गा वीद्गारं रमयति च सन्नापयति च ॥”

नवोदकं, ज्ञी, (नवसुदकम् ।) नूतनवक्ष्यम् । यथा,
मिताचारायां स्मृतिः ।

“कावे नवोदकं सुदं न पातयच्च तत् नृजम् ।
अकावे तु दृष्टान्तानि पीत्वा नाद्यादहर्निशम् ॥”
इति शुद्धितत्वम् ॥

तन्निमित्तकं आहं कर्तव्यम् । यथा, शांतातपः ।
“नवोदके नवान्नं च गृहप्रच्छादने तथा ।
पितरः सृष्टयन्त्यन्नमहाकासु मचासु च ॥
तस्माद्द्यात् सदा युक्तो विद्वत्सु ब्राह्मणेषु च ॥
नवोदके वर्षोपक्रमे । आर्द्रागते रवाविति यावत् ।
‘आर्द्रादितो विशाखान् रविचारेण वर्धते ।’
इति नववर्षमानघृतात् ॥
‘प्राविट्कावे समायाते रौद्रकक्षगते रवौ ।
नाडीविधसमायोगे जलयोगं वदाम्यहम् ॥’
इति रुद्रयामलाश्च ॥
रौद्रमार्द्रा ॥ ७ ॥ नवोदकआहस्य सावकाश-
त्वात् त्रयोदशादिकविधसमाह दौपिकायाम् ।
‘त्रयोदशीं जन्मदिनश्च नन्दा
जन्मर्षतारां चितवाचरच ।
व्यक्ता हरीश्वेन्द्रनारान्धमेव-
पुनेषु च आहविधानमिहम् ॥’
चितवाचरं शुक्रवारम् । ऋचं राशिः । ज्येष्ठा-
दयः अवबपुष्यरुद्रगशिरोहस्तारेवजुराचोत्तरा-
चितयरोहिण्यः । ऋषपक्षे चैत्रवोदकआह-
कालसादीभयोः आहव्योक्तत्वात् सिद्धिः ॥” इति
विष्णादितत्वम् ॥

नवोद्गतं, ज्ञी, (नवसुद्गतम् ।) नवभौतम् । इत्य-
मरः । २ । ६ । ५२ ॥ नूतनोत्थिते, त्रि ॥

नवं, त्रि, (नूयते क्षयते इति । इत् सुतौ + “अचो
यत् ॥” १ । १ । ६७ । इति यत् । यदा, नव-
मेव । “शास्त्रादिभ्यो यत् ॥” ५ । १ । १०२ ।
इति खार्थे यत् ।) नूतनम् । इत्यमरः । १ । १ । ७७ ॥
(यथा, ऋग्वेदे । १ । ५५ । १६ ।
“नवा नवा उवतवो भवन्तीमेहृष्टेनावाऽहुर-
त्तमेकम् ॥”
सुब्रम् । यथा, अग्निदे । ५ । १६ । १ ।
“कथा नो अन्न चतवसूतेन
तुवो मवेदा उचयस्य नयः ॥”)
ज्ञी, स्मृतिः । इत् न सुतौ भावे अच् नवशब्दात्
खार्थे ये विष्मन्ः ॥
नयः, पुं, (नूयते इति । इत् + यत् ।) रक्तपुनर्नवा ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
नशाकः, पुं, (नशतीति । नश् वाशि + “आकः
खजादेः स तु कित् ॥” १ । २ । २३ । इति उणादि-
कोषटीकाघृतसुजात् आकः ।) काकभेदः ।
इत्युणादिकोषः ॥
नशिता, [ऋ] चि, वाशाभयः । इति नशघातोः
कर्त्तरि ऋच्प्रत्ययविष्मन्ः ॥
नशत्प्रसृतिका, स्त्री, (नशतीति प्रसृतिः सन्नि-
वृत्त्याः । कप् । ततश्चाप् ।) नतवतुषा । तत्-
पण्यायः । नश्चः २ नतपुत्रिका ३ । इति हेम-
चन्द्रः । १ । १६५ ॥
नश्वरः, त्रि, (नशतीति । नश + “इन्प्रसृति-
सर्लभ्यः कर्त्तृप् ॥” १ । २ । १६३ । इति कर्त्तृप् ।)
वाशप्रतिबोधी । अन्वयोः । इति नशघातोः
कर्त्तरि वरप्रत्ययविष्मन्ः ॥ (यथा, भाववर्त्त ।
५ । १० । ४ ।